

Arrest

nr. 78 627 van 30 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RONSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u het statuut van vluchteling en het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen.

U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 5 december 2011 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de datum van deze oproeping.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de asielpprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel

risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van “26 januari 2011 (sic)” een schending aan van artikel 57/10, artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), alsook een schending van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en een schending van artikel 1(2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31 januari 1967.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal onterecht toepassing heeft gemaakt van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat uit het administratief dossier blijkt dat de uitnodiging voor het verhoor per fax van 24 november 2011 werd toegezonden aan de sociale dienst van het opvangcentrum te Bastogne.

Hij legt uit dat bedoelde sociale dienst zijn taken niet naar behoren kon vervullen omdat één van de sociale assistenten ziek was en de andere sociale assistenten een opleiding volgden, waardoor de uitnodiging niet tijdig werd overhandigd aan verzoeker wat de reden vormt voor zijn afwezigheid op het geplande verhoor.

Verzoeker verklaart hierdoor erg verontrust te zijn geweest, waarna een ambtenaar van de sociale dienst in zijn aanwezigheid, telefonisch contact heeft opgenomen met het Commissariaat-generaal. Volgens verzoeker werd hierin bevestigd dat een nieuwe oproeping zou worden verstuurd.

Volgens verzoeker is zijn afwezigheid op geplande verhoor dan ook duidelijk te wijten aan overmacht; hij wijst er op dat hij (zie het verzoekschrift, p. 5) “*vervolgens de nodige stappen heeft ondernomen om de situatie recht te trekken*” en laat gelden dat hem door de commissaris-generaal niet ten laste kan worden gelegd dat hij blijkt geeft van een desinteresse in de asielprocedure.

Hij voert verder aan dat het opvangcentrum heeft verklaard “*dat dezelfde situatie zich reeds heeft voorgedaan bij andere bewoners, waarna steeds een nieuwe oproep per fax werd overgemaakt*”.

Vervolgens gaat verzoeker in op “*de bevoegdheid van de Raad om kennis te nemen van huidig geschil*”. Hij benadrukt dat de Raad “*wel degelijk bevoegd is om kennis te nemen van huidig geschil*” en een nieuw onderzoek kan doen aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming; hij verwijst hiervoor naar rechtspraak van de Raad van 29 april 2010.

Verzoeker gaat over tot een “*beoordeling van de gegrondheid van het asielverzoek*” en gaat in op zijn asielrelaas. Hij wijst tevens op artikel 4 §4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) en op bronnen die zouden “*bevestigen dat de politie onvoldoende bescherming kunnen bieden in een geval van bloedwraak en dat zij vaak niet ingrijpen alvorens een misdaad is gepleegd*”. Vervolgens benadrukt hij dat het juridische systeem in zijn land geen bescherming kan bieden en dat er wijdverspreide corruptie is.

In ondergeschikte orde stelt verzoeker dat zijn eerder ontwikkelde motieven “*er duidelijk op wijzen dat verzoeker bij een gedwongen terugkeer inderdaad een willekeurige onmenselijke behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst zal ondergaan en dat tegen dit risico op ernstige schade in zijn land van herkomst geen bescherming kan worden geboden*”.

Hij besluit dat hij “*minstens het voordeel van de subsidiaire bescherming dient te verkrijgen*”.

Verzoeker vraagt de “*vernietiging en/of hervorming*” van de bestreden beslissing.

2.2. Overeenkomstig artikel 57/8 van de vreemdelingenwet kunnen de oproepingen, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, door de commissaris-generaal of zijn gemachtigde, worden verstuurd naar de in artikel 51/2 bedoelde gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende brief of per bode tegen ontvangstbewijs.

Uit het administratief dossier blijkt dat de oproepingsbrief van 24 november 2011 die aan verzoeker “*Per drager*” (zie de vermelding in de linkerbovenhoek) diende te worden betekend -en die de oproeping voor het verhoor op 5 december 2011 bevatte-, door de diensten van de commissaris-generaal op 24 november 2011 per fax (zie stuk 4, “Transmission Report”) aan het faxnummer van de op 31 oktober

2011 (zie stuk 7) door verzoeker gekozen woonplaats (Croix-Rouge de Belgique, Centre de Bastogne, Rue sans souci, 1a, B-6600 Bastogne) werd verstuurd.

Het administratief dossier blijkt geen ontvangstbewijs te bevatten dat door verzoeker diende te worden gedateerd en gehandtekend (zie de vermelding "Sign for receipt, date -hour – name" in de rechter benedenhoek) bij de ontvangst "per bode tegen ontvangstbewijs" van bedoelde oproeping.

De Raad besluit dat verzoeker door de commissaris-generaal niet is opgeroepen voor verhoor.

Aldus kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die de Raad niet kan herstellen en dient deze beslissing derhalve met toepassing van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet, te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 december 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE